

Informační list klubu Augusta Sedláčka

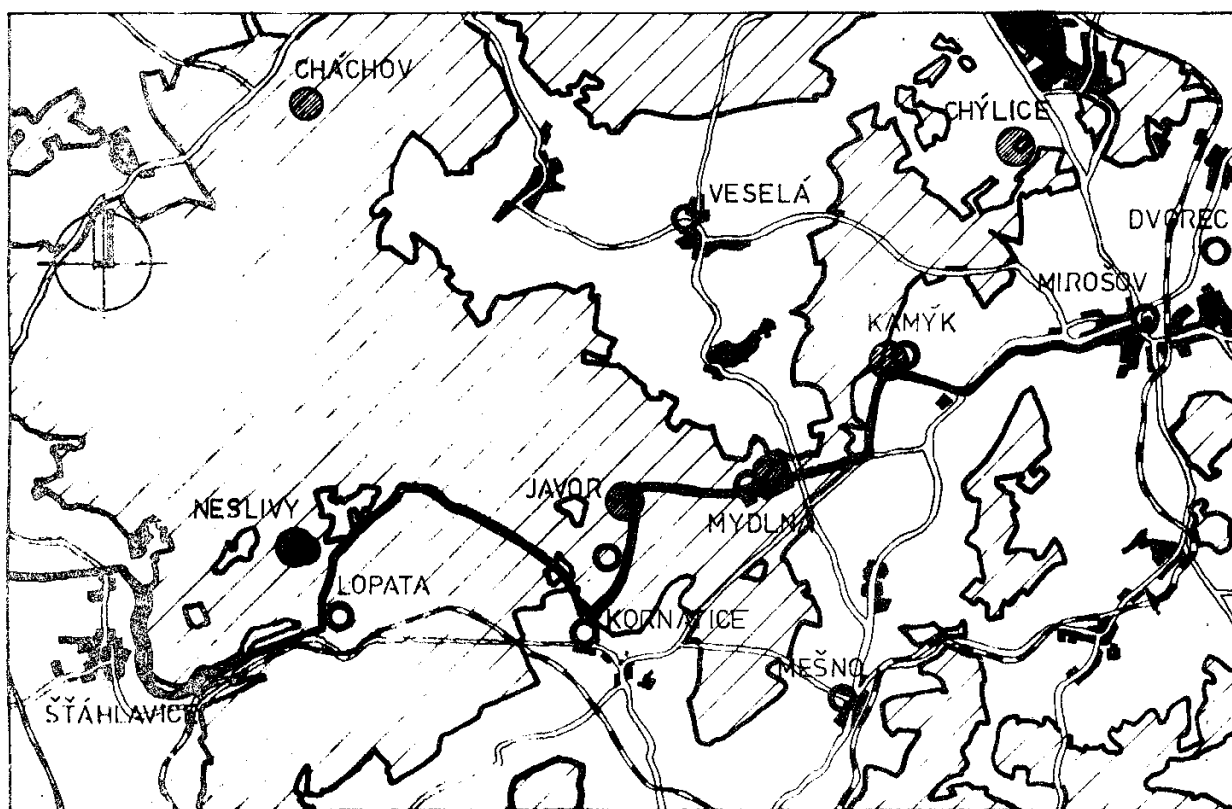
ZK ROH ŠKODA PLZEŇ 1984 /c.2

Exkurze do Kozelského poleší se koná 7. IV. 1984.

Účastníci se sejdou na nádraží ve Štáhlavech, odkud^{se} odchází po příjezdu vlaku z Plzně (odjezd z Plzně G.n. 6.51, příjezd do Štáhlav 7.14). Trasa, která je vyznačená na mapce silnou čarou, vede z nádraží ve Štáhlavech okolo zámku Kozel na hrad Lopatu, ZSO a tvrziště Dolní Neslivy, tvrziště v Kornaticích, tvrziště Javor, ZSO Javor, ZSO a tvrziště Mydlná, ZSO Kamýk. Exkurze bude zakončena v Mirošově okolo 16. hodiny. V tomto čase je z Mirošova dobré vlakové spojení všemi směry.

Trasa dlouhá zhruba 25 km je místy vedena dosti náročným terénem. Proto je třeba vhodně se obout. Po celé trase není příležitost k občerstvení.

Srdučně jsou zváni nejen členové KAS, ale i další zájemci.

Informace pro členy

- + Členský příspěvek zaplaťte do konce dubna. Bude tím získána představa o částce, která určí rozsah ročenky KAS.
- + Příspěvky zasílejte průběžně. Okamžitě po převzetí budou postoupeny PhDr. T. Durdíkovi CSc a Ing. arch. P. Chotěborovi, kteří zastávají funkci odborných recenzentů. Příspěvek přijatý do tisku bude v pořadí, v němž došel, připravován v tisku. Příspěvky, které nebudou odpovídat vytyčenému profilu ročenky, budou vráceny autorovi spolu s radou a pokyny, jak příslušné nedostatky odstranit. Opravený příspěvek bude po opětovném přijetí zařazen na konec řady. Předpokládané datum, do kdy by mělo být první číslo ročenky naplněno, je konec června. Stane-li se tak dříve vzhledem k zatím přesně neurčenému rozsahu ročenky a množství došlých příspěvků, bude uzávěrka posunuta. Příspěvky došlé po uzávěrce budou automaticky řazeny a připravovány pro další číslo ročenky KAS.
- + Kopie všech došlých (tedy i nepublikovaných) příspěvků budou uloženy u výboru KAS a nebudou bez písemného souhlasu autora publikovány jinde ani zapůjčovány jiné osobě, či jinak využívány.

Pokyny pro autory Ročenky Klubu Augusta Sedláčka

Základy pro psaní článků

1. Všechny lokality budou uváděny pod svým katastrálním územím. Vyjimku představují lokality s názvem totožným s k.ú. (např. Karlštejn hrad, k.ú. Karlštejn). U všech lokalit bude rovněž uveden okres.
2. Pokud se nejedná o výrazné, stojící a nezaměnitelné objekty, budou řádně lokalizovány. Kromě slovního popisu bude použito popsané parcelní číslo nebo odměření od okraje mapy vhodného měřítka s její kompletní citací (např. ZM22-342 Volyně 1:....., 140 mm od jižní a 60 mm od východní osy), v případě objektů v obci stačí číslo popsané domů. Neúplné a nejasné lokalizace nebudou přijímány (příklad - 5 km severně od Práskačky nad Černými lesy v lese).
3. Citace budou řazeny do textu na místo, k němuž se odkaz vztahuje, do závorky. Tvoří ji příjmení autora, letopočet vydání práce a paginace, např. (Vocásek 1970, 112-114). Je-li odkaz zapojen do textu, připojí se zkratka rodného jména, např. "jak uvádí F. Vocásek (1970, 112-114)". Je-li v závorce více citací, oddělí se středníkem. Stejný postup při citování pramených edicí, užívají se normalizované zkratky.
4. Celý seznam použité literatury bude pod nadpisem Literatura uveden v závěru. Zvláštní pozornost je nutno věnovat úplnosti. V případě že se jedná o knihu, píše se takto:
Vocásek, F. 1970: Tvrze v okolí Práskačky nad Černými lesy. Praha.
U časopiseckých či sborníkových článků takto:
Vocásek, F. 1970: Tvrze v okolí Práskačky nad Černými lesy. Archeologické rozhledy XXVI, 110-123.
Při uvádění dvou či více prací téhož autora z jednoho roku, odliší se takto:
Vocásek F. 1970a:
Vocásek F. 1970b: atd.
U časopisů a sborníků lze používat zkratky. Poporučují se normalizované zkratky, tak jak se užívají v Archeologických rozhledech, Památkách archeologických, Archeologia historica, Archeologia prognesia a pod. V případě, že použijete nějaké exotické zkratky, je nutno je na zvláštním papíru vysvětlit, aby mohla být zařazena do seznamu zkratek na konci sborníku.
5. Z důvodů uvedeného způsobu citací je nutno upustit od poznámek pod čarou, nebo je, ve výjimečných případech omezit na nejmenší možnou míru.
6. Všechny obrázky budou číslované a odkazy na ně v textu. Budou uvedeny v závorce, číslo obrázku, a dvojtečkou je-li na obrázku více položek, oddělí se čárkami, např. (obr. 1: 2,4). Je-li v závorce odkaz na více obrázků, oddělí se středníkem již bez označení "obr.", např. (obr.1: 2-4; 4;5: 1,3). Popisy k obrázkům dodá autor na zvláštním listu.
7. U plánu bude uvedeno datum pořízení (stačí rok, není-li již známo přesnější datum), grafické měřítko a sever. V případě převzetí plánu bude citován jeho původ. V případě původních plánů bude vždy uveden způsob jejich pořízení.
8. Obrázky budou vedle označeny tuškou psaným jménem autora a číslem obrázku; v případě, že by též autor do téhož čísla přispěl více články, doplní za své jméno první slovo či slova názvu.

Úprava rukopisů pro tisk

1. Text. Psává se psaným strojem, bude přepsán profesionální písáčkou.
2. Obrázky. Pro dobrou reprodukci obrazu je základním předpokladem kontrast bílé a černé. Předlohy musí být proto zhotoveny na bílém papíře (případně křídovém), nejraději černou tuší. Lze užívat celostránkových příloh formátu A4 případně A3, který bude zmenšen na A4 nebo zůstane nezmenšen a bude do publikace vložen jako skládanka. Formát A3 je 297 x 420 mm, z toho čistý formát tiskového obdélníku (zrcadlo) umístěný na střed formátu je 230 x 345. Zmenšení formátu A3 na A4 je v poměru 1 : 2 = 1.4, tedy přibližně 5 : 7. Formát A4 je 210 x 297 mm, z toho čistý formát tisk. obdélníku umístěný opět na střed formátu je 165 x 230 mm.
Celostránkové přílohy neohraničujte rámečky. Snažte se vždy beze zbytků využít celého čistého formátu. Je možné též vkládat obrázky do textu. Takové obrázky se musí vejít do čistého tiskového formátu A3 a budou spolu s textem zmenšeny na A4, budou mít rámeček 1 mm široký a budou

oříznuté tak, že rámeček bude tvořit okraj. Vyjimečně lze kreslit obrázky do textu i celostránkové přilohy na pauzovacím papíře. V tomto případě musí mít předloha rozměr jak bylo zapsáno : výše a navíc ještě okraje nejméně 3 cm šíře. Na tento okraj se napíše údaje, které se píší na zadní stranu (autor, článek, číslo obrázku).

- 3. **Fotografie.** Vybavení tiskárny umožňuje reprodukovat i kvalitní fotografie. Ceny pozitivního plochého filmu, který je při reprodukcii fotografií použit, jsou však vysoké. Proto by měl každý autor uvážít, je-li použití fotografií nezbytné. Fotografie nelze vkládat do textu, ale budou vždy tvořit celou stránku A4 fotografií bez textu. Fotografie lze zmenšovat nebo zvětšovat, přílišné zvětšení je však na úkor kvality. Přiložené fotografie musí být nastaveny do obdélníka o poměru stran 5:7 na výšku. Fotografie nebudeme až do odvolání používat. Vyjimku tvoří fotografie dodané na pozitivním filmu. A to buď formátu A4, ve velikostech takových, aby bylo možno z několika těchto filmů formát A4 sestavit.

Archeologické památky a jejich ochrana

Archeologické památky jsou základním hmotným pramenem pro poznávání vývoje člověka a lidské společnosti vůbec. Pro období, o něhož nemáme žádné písemné prameny a které trvalo v našich zemích zhruba 700.000 let, jsou proto neshaditelným dokladem o životě, práci a do určité míry také myšlení člověka a umožňují nám poznávat zákonitosti vývoje lidské společnosti. Písané prameny máme v našich zemích necelé tisíciletí a ve srovnání s obdobím hmotných pramenů vidíme, jak nepatrná je to doba. Proto každá moderní společnost zajišťuje pro hmotné archeologické památky, (a nejen pro ně) ukryté dle pod zemí, právní ochranu ve svém zákonodáratví. Již náš základní zákon, ústava 9. května stanoví, že "kulturní statky jsou pod ochranou státu". Základním zákonem zabezpečujícím v ČR ochranu památek je zákon č. 22/1958 Sb. o kulturních památkách. V něm je definován pojem památky takto /§2/ "Památkou je kulturní statek, který je dokladem historického vývoje společnosti, jejího umění, techniky a vědy a jiných oborů lidské práce a života, nebo jest jí dochované prostředí sídlištních celků a architektonických souborů, nebo věc, která má vztah k významným osobám a událostem dějin a kultury".

Zákon nepodává definici archeologické památky, ale tato vyplývá jednak z definice památky vůbec, jednak z důvodové správy zákona a vysvětlivek k němu, které stanoví, že "archeologickými památkami se rozumějí zpravidla památky z doby předhistorické nebo radě historické, popřípadě historické, získávané výkopy nebo náhodnými nálezy. Mohou jimi být věci movité nebo nemovité".

Movitými archeologickými památkami jsou proto zejména nalezené (pod zemí ukryté) nástroje, zbraně, ozdoby, plastiky a jiné předměty z různých hmot - hlíny, kamene, kosti, dřeva, skla a pod., nádoby a jejich zlomky (střepy), cihly, kachlíky, mince, náhrobní kameny a jiné kameny opatřené nápisy nebo kresbami, kosti zvířat člověkem jakkoli použité a pod. Nemovitými archeologickými památkami jsou zejména zbytky pravěkých nebo časněhistorických i historických sídlišť opevněných nebo neopevněných jako hradiště, tvrziště, osady, i zaniklá města, dále mohyly i mohylníky a jiná na povrchu nezřetelná pohřebiště a jednotlivé hroby, jeskyně jako sídliště člověka, stará horní díla, doly, lomů, sežpy, odvaly, kresby a nápisy provedené na skalách a pod. Všechny tyto a další jim podobné památky jsou tedy chráněny zákonem, který navíc výslovně stanoví, že /§17/ "veškeré movité archeologické památky, jež budou získány výkopy nebo náhodnými nálezy, jsou národním majetkem a ukládají se do muzeí". Dále zákon stanoví, kdo smí archeologické výzkumy a výkopy provádět /§18/: "K provádění archeologických výzkumů jsou oprávněny jenom Archeologický ústav Československé akademie věd a v dohodě s ním muzea, u nichž jsou trvale činní vědecky školení odborníci". Výjimky povoluje pouze ministerstvo kultury v dohodě s Archeologickým ústavem ČSAV. Nemohou proto ani výzkumy ani výkopy provádět jednotlivé soukromé osoby nebo různé spolky, školy a podobně. V případě, že kdokoliv zjistí tzv. náhodný nález archeologických památek nebo památky, např. při provádění zeměních stavebních prací, při zemědělské činnosti a podobně, je povinen takový nález hlásit Archeologickému ústavu ČSAV nebo příslušnému muzeu a ponechat nález beze změny (insitu) nejdéle do tří dnů ode dne hlášení, aby mohl být odborníkem odborně zachráněn a prozkoumán. Nedoporučuje se, kromě výjimečných případů, kdy hrozí bezprostřední nebezpečí zničení nálezu, tento vyzvedávat, protože by se mohly zničit nálezové okolnosti i bližší doklady jak byla památka uložena,

INF 66
84/2

v jakých souvislostech a pod.

K tomu je třeba dodat, že ochrana památek, která vyplývá ze zákona, ale také z dalších právních předpisů, upravujících činnost společnosti např. při zemědělské, těžební činnosti, při lesním hospodaření a j. je také morální povinností každého našeho občana, neboť každý i sebemenší poznatek je důležitým pramenem k poznávání naší minulosti v širších souvislostech. Všechna hlášení o nálezích a výzkumech prováděných jinými organizacemi se zasílají do centrální evidence Archeologického ústavu ČSAV, kde jsou potom k dispozici pro badatele. Evidují se zde a v případě nemovitých památek se provádějí opatření k jejich ochraně, počínaje zápisem do Státního seznamu památek a konče např. vyhlášením za národní kulturní památku. Velmi často bývá jediný nálezný podnět k široce založenému ochrannému výzkumu a jeho dokumentaci, který může přerůst v systematický výzkum, často s nečekanými výsledky.

Pro potřebu KAI napsal JUDr. Milan Princ, právník Archeologického ústavu ČSAV v Praze.